

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7S/58/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7015200550
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Tymko
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7015200550.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Tymka a členov senátu JUDr. Tamary Sklenárovej a JUDr. Pavla Tkáča, v právnej veci žalobcu JOFEX, s.r.o., so sídlom Kamenný obrázok 5/290, Spišská Nová Ves, zastúpeného BENČÍK & PARTNERS, Advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Františkánske námestie 4, Prešov, proti žalovanému Finančnému riaditeľstvu Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, v konaní o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/81297/2015/4897 zo dňa 23.02.2015, takto

rozhodol:

Žalobu **z a m i e t a**.

Žalobcovi **n e p r i z n á v a** právo na náhradu trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobou zo dňa 04.05.2015 doručenu tunajšiemu súdu dňa 07.05.2015 sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/81297/2015/4897 zo dňa 23.02.2015 a rozhodnutia Daňového úradu Košice, pobočka Spišská Nová Ves, č. 9812401/5/4835435/2014/Baj zo dňa 03.11.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2011 vo výške 6 400 eur a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Daňový úrad Košice, pobočka Spišská Nová Ves, rozhodnutím č. 9812401/5/4835435/2014/Baj zo dňa 03.11.2014 vyrubil žalobcovi podľa § 68 ods. 5 zákona č. 563/2009 Z. z. v znení neskorších predpisov rozdiel dane v sume 6 400 eur na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie mesiac jún 2011.

Odôvodnenie citovaného rozhodnutia Daňového úradu Košice, pobočka Spišská Nová Ves, je obsahom podrobného odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného.

V odvolaní proti rozhodnutiu Daňového úradu Košice, pobočka Spišská Nová Ves, žalobca žiadal zrušiť napadnuté rozhodnutie a ak správca dane odvolaniu nevyhovie v plnom rozsahu, musí sa vysporiadať so všetkými námietkami uvedenými v časti c/ a d/ tohto odvolania.

Odvolacie námietky žalobcu proti rozhodnutiu Daňového úradu Košice, pobočka Spišská Nová Ves, č. 9812401/5/4835435/2014/Baj zo dňa 03.11.2014 korešpondujú so žalobnými námietkami proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného a sú taktiež obsahom odôvodnenia napadnutého rozhodnutia žalovaného.

Žalovaný napadnutým rozhodnutím podľa § 74 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov rozhodnutie Daňového úradu Košice č. 9812401/5/4835435/2014/Baj zo dňa 03.11.2014, ktorým podľa § 68 ods. 5 zákona

č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov bol vyrubený rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2011 v sume 6 400 eur daňovému subjektu JOFEX, s.r.o., Kamenný obrázok 5/290, Spišská Nová Ves, IČO: 35 880 601, DIČ: 2021797448, IČ DPH SK 2021797448, potvrdil.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že správca dane Daňový úrad Košice vykonal u platiteľa dane z pridanej hodnoty JOFEX, s.r.o., Kamenný obrázok 5/290, Spišská Nová Ves, daňovú kontrolu na dani z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2011, september 2011, december 2011 a jún 2012, o výsledku ktorej vyhotovil protokol z daňovej kontroly č. 9812401/5/3715209/2014/Baj zo dňa 01.08.2014. Protokol bol spolu s výzvou na vyjadrenie sa k zisteniam uvedeným v protokole doručený daňovému subjektu dňa 13.08.2014, pričom daňový subjekt v stanovenej lehote dňa 05.09.2014, predložil správcovi dane písomné vyjadrenie k zisteniam správcu dane uvedeným v protokole, ktoré s ním správca dane prerokoval dňa 23.10.2014 (zápisnica o ústnom pojednávaní č. 9812401/5/4745729/2014/Baj). Správca dane dňa 03.11.2014 vydal odvolaním napadnuté rozhodnutie č. 9812401/5/4835435/2014/Baj, ktorým vyrubil rozdiel dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2011.

Žalovaný ďalej uviedol, že správca dane v rovnakom čase vykonal aj kontrolu dane z príjmu právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rokov 2011 a 2012, preto pri výkone daňovej kontroly na dani z pridanej hodnoty využil aj dôkazy a konanie správcu dane z daňovej kontroly na dani z príjmov právnickej osoby. Konštatoval, že rozhodujúcou skutočnosťou pre vydanie predmetného rozhodnutia boli zistenia správcu dane, že daňový subjekt v zdaňovacom období jún 2011 porušil ustanovenie § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov, keď neoprávnene uplatnil právo na odpočítanie dane vo výške 6 400 eur z faktúry č. 2706/11 zo dňa 27.06.2011 od dodávateľa CETIS s.r.o., Bystrická cesta 196/20, Ružomberok (ďalej len „CETIS s.r.o.“) - za reklamnú, propagačnú a inzertnú činnosť podľa zmluvy zo dňa 01.04.2011 - základ dane 32 000 eur, DPH 6 400 eur. Žalovaný poukázal na to, že predmetom zmluvy o reklamnej, propagačnej činnosti a inzercii zo dňa 01.04.2011 medzi spoločnosťami CETIS s.r.o. (ako zhotoviteľom) a JOFEX, s.r.o. (ako objednávateľom) bolo vykonať reklamnú, propagačnú alebo inzertnú činnosť pre objednávateľa podľa špecifikácie uvedenej v prílohe zmluvy. V prílohe zmluvy je uvedená špecifikácia - návrhy a realizácia reklamy na billboardoch na území SR počas I. polroka 2011, umiestnených pri cestách I. triedy. Daňový subjekt k faktúre č. 2706/11 predložil správcovi dane 26 stranovú fotodokumentáciu billboardov, ktorá obsahovala návrhy billboardov a zábery preukazujúce umiestnenie billboardov na paneloch v priestore. Z čitateľne upravených dokumentov boli viditeľné znaky reklamných spoločností GRYF a NUBIUM, ktoré mali spravovať reklamné panely.

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný ďalej uviedol, že správa dane v spolupráci s miestne príslušnými správcami uvedených spoločností preveroval reálnosť umiestnenia týchto panelov a zistil, že:

- Spoločnosti GRYF MEDIA, s.r.o., Žilina a GRYF reklamné štúdio, s.r.o., Žilina, v roku 2011 a v roku 2012 vo svojom účtovníctve neevidovali faktúry pre spoločnosti CETIS s.r.o., JHPROFI, s.r.o. a JOFEX, s.r.o. (zápisnica o miestnom zisťovaní č. 9501402/5/4160588/2013/ZámP zo dňa 12.09.2013 a zápisnica o miestnom zisťovaní č. 9501402/5/4160798/2013/ZámP zo dňa 12.09.2013).
- Spoločnosť Z. s.r.o., Bratislava (do 08.07.2007 NUBIUM s.r.o.) v rokoch 2011 a 2012 nemala žiadne obchodné aktivity so spoločnosťami CETIS s.r.o., JHPROFI, s.r.o. a JOFEX s.r.o. (zápisnica o miestnom zisťovaní zo dňa 11.10.2013 č. 9103404/5/4607403/2013/Zru).
- R. Y. M., NUBIUM, Bratislava v rokoch 2011 a 2012 neposkytol reklamné služby spoločnostiam CETIS s.r.o., JHPROFI, s.r.o. a JOFEX s.r.o. (zápisnica o miestnom zisťovaní č. 9103404/5/4667895/2013/Zru zo dňa 16.10.2013).

Na základe uvedených zistení správca dane konštatoval, že reklamné spoločnosti GRYF MEDIA, s.r.o., GRYF reklamné štúdio, s.r.o. Z. s.r.o. a R. Y. M., neumiestnili reklamné panely so svojimi firemnými znakmi a neposkytli služby reklamy tak, ako to fotodokumentáciou preukazoval daňový subjekt.

Žalovaný uviedol, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia a z predloženého spisového materiálu zistil, že správca dane, vzhľadom na to, že mal pochybnosti o vierohodnosti, úplnosti a pravdivosti daňovým subjektom predložených dokladov, nevychádzal len z faktúry a dokladov predložených daňovým subjektom (pokladničné doklady, zmluva, fotodokumentácia), ale k tomu účelu

vykonal dokazovanie na zistenie, či predložená faktúra od spoločnosti CETIS s.r.o. odráža skutočnosť a či jej neabsentuje materiálny podklad, t.j. vykonal dokazovanie smerujúce k prevereniu a získaniu dôkazov o tom, či daňový subjekt JOFEX, s.r.o. prijal služby fakturované spoločnosťou CETIS s.r.o. a či údaje uvedené na faktúre č. 2706/11 zo dňa 27.06.2011 odrážajú skutočnosti tak, ako nastali. Žalovaný poukázal na to, že z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia, z protokolu o daňovej kontrole a z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že správca dane zistil (okrem iných) aj tieto skutočnosti:

- Konateľ spoločnosti JOFEX, s.r.o. potvrdil uzatvorenie zmluvy o reklamnej, propagačnej činnosti a inzercii so spoločnosťou CETIS s.r.o.. Správcovi dane uviedol, že neskúmal kto billboardy vyrobil, podľa jeho tvrdení boli billboardy umiestnené v okolí Žiliny, Martina, Ružomberka, Rajca, Čadce a práce preberal etapovite. Fakturovanú sumu uhradil v hotovosti L. I. (zápisnica o ústnom pojednávaní zo dňa 14.06.2013). Žalovaný k tomuto tvrdeniu pre úplnosť poukázal na výpis z obchodného registra spoločnosti CETIS s.r.o., z ktorého je zrejmé, že L. I. nebol štatutárom uvedenej spoločnosti. Z výpisu z obchodného registra spoločnosti JHPROFI, s.r.o. je zrejmé, že štatutárom tejto spoločnosti bol od 28.08.2011 do 16.03.2012 L. I..

- Daňový subjekt CETIS s.r.o. zásielky správcu dane nepreberal, vrátili sa s poznámkou: adresát neznámy, bývalý konateľ spoločnosti W. K. neprevzal predvolanie na výsluch svedka - zásielka sa vrátila s poznámkou: adresát neznámy. Na adrese sídla spoločnosti CETIS s.r.o. sa nachádzajú byty, všetky byty mali konkrétneho majiteľa, iba byť č. XX nebol označený. Správca dane si na Stavebnom bytovom družstve preveril majiteľa bytu a zistil, že tento byt od roku 2009 vlastní iná fyzická osoba. Súčasný konateľ spoločnosti CETIS s.r.o. B. O.G. neprevzal zásielku správcu dane v odbernej lehote. Spoločnosť CETIS s.r.o. nepodala daňové priznanie k dani z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2011, podala priznanie k dani z pridanej hodnoty za II. a III. štvrťrok 2011. Podľa informácií miestne príslušného správcu dane spoločnosti CETIS s.r.o., uvedená spoločnosť vystavovala faktúry bez vykonania fakturovanej činnosti. Súčasný konateľ spoločnosti nemá vedomosti o činnosti spoločnosti, bývalý konateľ na neho prepísal spoločnosť, bol trestne stíhaný a správcovi dane nie je známe, kde sa nachádza (odpoveď Daňového úradu Žilina na dožiadanie správcu dane zo dňa 09.08.2013).

- Vlastníci alebo prenajímatelia reklamných plôch vo svojom účtovníctve v rokoch 2011 a 2012 neevidovali faktúry vystavené pre spoločnosti CETIS s.r.o., JHPROFI, s.r.o., JOFEX s.r.o. (GRYF MEDIA, s.r.o., GRYF reklamné štúdio, s.r.o.), spoločnosť Z. s.r.o., nemala žiadne obchodné aktivity so spoločnosťami CETIS s.r.o., JHPROFI, s.r.o., JOFEX, s.r.o., R. Y. M., NUBIUM v rokoch 2011 a 2012 neposkytol spoločnostiam CETIS s.r.o., JHPROFI, s.r.o., JOFEX, s.r.o., reklamné služby (zápisnice o miestnom zisťovaní zo dňa 12.09.2013, 11.10.2013 a 16.10.2013).

- Fotodokumentácia, ktorú predložil daňový subjekt JOFEX, s.r.o. k faktúre č. 2706/11 zo dňa 27.06.2011 od dodávateľa CETIS s.r.o. je totožná s podkladmi, ktoré predložila spoločnosť wewewe, s.r.o. k faktúre č. 201100023 zo dňa 16.11.2011 pre daňový subjekt JOFEX, s.r.o..

- Daňový subjekt JOFEX, s.r.o. vo svojich nákladoch účtoval o službách inzercie, reklamy, marketingu na zabezpečenie svojej činnosti od iných dodávateľov.

Žalovaný konštatoval, že z vyššie uvedených skutočností, z odôvodnenia odvolaním napadnutého rozhodnutia a z predloženého spisového materiálu je zrejmé, že správca dane preveroval dôkazy daňového subjektu a na základe dostatočného množstva zákone zabezpečených dôkazov (zistenia od miestne príslušného správcu dane spoločnosti CETIS s.r.o., zistenia v reklamných agentúrach a v spoločnosti wewewe, s.r.o., účtovníctvo daňového subjektu) dospel k opodstatnenému záveru, že daňový subjekt JOFEX, s.r.o. odpočítal daň z faktúry od spoločnosti CETIS s.r.o. v rozpore s § 49 ods. 1 a 2 zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov, pretože nepreukázal dodanie služieb od spoločnosti CETIS s.r.o..

Žalovaný k namietaným zápisniciam z miestnych zisťovaní u vlastníkov a prenajímateľov billboardov uviedol, že z vyššie uvedených skutočností, ako aj z predloženého spisového materiálu vyplýva, že Daňový úrad Košice, v súvislosti s výkonom daňovej kontroly dane z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobia rokov 2011 a 2012 u daňového subjektu JOFEX, s.r.o., v zmysle § 21 Daňového poriadku požiadal Daňový úrad Žilina a Daňový úrad Bratislava o vykonanie miestnych zisťovaní u uvedených reklamných agentúr za účelom preverenia vyhotovenia a umiestnenia billboardov pre objednávateľov CETIS s.r.o., JHPROFI, s.r.o. a JOFEX, s.r.o., motívom ktorých bola reklama spoločností JOFEX, s.r.o.. Konštatoval, že dožiadaní správcovia dane k odpovediam na dožiadania priložili zápisnice o miestnych zisťovaniach, ktoré boli vykonané v zmysle § 37 až § 39 Daňového poriadku. Poukázal na to, že zápisnice o miestnom zisťovaní neobsahujú žiadne otázky a odpovede na otázky. Napriek názoru odvolávajúceho sa, že správca dane nezískal dôkazy zákonným spôsobom, pretože nešlo o

miestne zisťovania, ale o výsluchy svedkov bez účasti daňového subjektu, žalovaný zastával názor, že postup správcu dane nebol v rozpore so zákonom. Konštatoval, že z ustanovenia § 39 ods. 1 Daňového poriadku vyplýva, že daňový subjekt alebo iná osoba je povinná poskytnúť zamestnancovi správcu dane, ktorý vykonáva miestne zisťovanie, pomoc a súčinnosť potrebnú na účinné vykonanie miestneho zisťovania, najmä mu podať potrebné vysvetlenie. Uviedol, že zo zápisníc o miestnom zisťovaní vyplýva, že miestnym zisťovaním boli preverené skutočnosti týkajúce sa obchodných vzťahov medzi reklamnými agentúrami a spoločnosťami JOFEX, s.r.o., CETIS s.r.o., JHPROFI, s.r.o., nejednalo sa o výsluch svedka, zápisnice o miestnom zisťovaní neboli získané v rozpore so zákonom a nebol dôvod, aby správca dane na ne neprihliadal. Z uvedeného dôvodu považoval žalovaný námietku odvolávajúceho sa za neopodstatnenú.

Žalovaný považoval za neopodstatnenú aj námietku týkajúcu sa možnosti objednania reklamnej plochy treťou stranou, pretože majitelia reklamných plôch by o týchto skutočnostiach (kto bude mať umiestnenú reklamu) mali byť treťou stranou informovaní a nemali by dodatočne zisťovať, ako sa tieto reklamy dostali na ich billboardy. Uviedol, že odvolávajúci sa nekonkretizoval, o akú tretiu stranu by sa v danom prípade malo jednať. Žalovaný v tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že dôkazná povinnosť správcu nespočíva v tom, že má prevziať na seba úlohu daňového subjektu a namiesto neho získavať dôkazy a už vôbec nie za situácie, keď daňový subjekt sám nemal vedomosť o tom, kto v skutočnosti mal fakturované služby dodať (ako to vyplýva zo zápisnice zo dňa 14.06.2013).

Žalovaný k námietkam odvolávajúceho sa, ktoré sa týkajú spoločnosti wewewe, s.r.o. uviedol, že predmetom vykonania miestneho zisťovania správcu dane u tejto spoločnosti bolo zistenie podkladov k fakturácii služieb podľa odberateľských faktúr za roky 2011 a 2012. Spoločnosť wewewe, s.r.o. predložila správcovi dane faktúru č. 201100023 zo dňa 16.11.2011, ktorú vystavila pre daňový subjekt JOFEX, s.r.o., ako aj dodací list k tejto faktúre, billboardy - vizuály spracované pre JOFEX, s.r.o. v počte 17 kusov bez uvedenia dátumu spracovania. Jednoduchým porovnaním zabezpečených dôkazov správca dane zistil, že vizuály, ktoré spracovala spoločnosť wewewe, s.r.o. pre daňový subjekt JOFEX, s.r.o. sú totožné s vizuálmi, ktoré daňový subjekt predložil k faktúre č. 2706/11 od spoločnosti CETIS s.r.o. (a ako vyplýva z predloženého spisového materiálu, po častiach aj k faktúre č. 3009/11B od spoločnosti CETIS s.r.o., k faktúram č. 2912/11 a č. 2906/12 od spoločnosti JHPROFI, s.r.o. v iných zdaňovacích obdobiach). Žalovaný poukázal na to, že správca dane zistil rozpor v tvrdení daňového subjektu a zistenou skutočnosťou a uvedenými zisteniami vyvrátil tvrdenie daňového subjektu JOFEX, s.r.o., že predmetné vizuály billboardov dodali spoločnosti CETIS s.r.o. (alebo JHPROFI, s.r.o.). K námietke odvolávajúceho sa, že mohlo ísť aj o opak, že služby fakturované spoločnosťou wewewe, s.r.o. mohla poskytnúť spoločnosť CETIS s.r.o. (alebo JHPROFI, s.r.o.) žalovaný uviedol, že daňový subjekt svoje tvrdenie nepreukázal. Konštatoval, že spoločnosti CETIS s.r.o. a JHPROFI, s.r.o. so správcom dane nekomunikujú, zatiaľ čo spoločnosť wewewe, s.r.o. so správcom dane komunikuje, správcovi dane predložila všetky požadované doklady, všetky doklady mala zaúčtované vo svojom účtovníctve. V tejto súvislosti poukázal aj na výšku fakturovaných súm týmito spoločnosťami. Uviedol, že spoločnosť wewewe, s.r.o. v roku 2011 za tovary a služby poskytnuté daňovému subjektu JOFEX, s.r.o. fakturovala piatimi faktúrami spolu 1 446 eur, ktoré aj špecifikoval. Žalovaný konštatoval, že na základe uvedeného, daňový subjekt logicky odôvodnené zistenie správcu dane žiadnymi dôkazmi nevyvrátil, preto považuje tieto námietky za neopodstatnené. Uviedol, že správa dane na základe zistených skutočností prijal logický záver, že predmetné vizuály billboardov pre daňový subjekt nevyrobila spoločnosť CETIS s.r.o. (a nevyrobila ich ani spoločnosť JHPROFI, s.r.o.).

V odôvodnení napadnutého rozhodnutia žalovaný konštatoval, že správca dane postupoval v súlade s § 3, § 24 a § 63 Daňového poriadku, keď na základe zhodnotenia všetkých zákonným spôsobom získaných dôkazov dospel k záveru o porušení § 49 ods. 1 a 2 v nadväznosti na § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z. v znení neskorších predpisov a neuznaní odpočítania dane z faktúry č. 2706/11 zo dňa 27.06.2011 od spoločnosti CETIS s.r.o., pretože daňový subjekt JOFEX, s.r.o. nepreukázal, že spoločnosť CETIS s.r.o. dodala služby tak, ako je to deklarované na predmetnej faktúre.

V závere napadnutého rozhodnutia žalovaný uviedol, že predložením faktúry, zmluvy, pokladničných dokladov, fotodokumentácie a tvrdením o dodaní služieb spoločnosťou CETIS s.r.o., daňový subjekt nepreukázal dodanie služieb tak, ako sú uvedené na predmetnej faktúre.

Včas podanou žalobou sa žalobca domáhal zrušenia rozhodnutia žalovaného č. 1100303/1/81297/2015/4897 zo dňa 23.02.2015 a rozhodnutia Daňového rozhodnutia Košice, pobočka Spišská Nová Ves č. 9812401/5/4835435/2014/Baj zo dňa 03.11.2014 o vyrubení rozdielu dane z pridanej hodnoty za zdaňovacie obdobie jún 2011 vo výške 6 400 eur a vrátenia veci žalovanému na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Žalobca v podanej žalobe uviedol, že podľa jeho názoru je rozhodnutie žalovaného správneho orgánu v rozpore so zákonom č. 563/2009 Z. z. (contra legem) o správe daní (Daňový poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej aj „zákon č. 563/2009 Z. z.“ alebo „Daňový poriadok“) a zákonom č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v platnom znení (ďalej aj „zákon č. 222/2004 Z. z.“, alebo „zákon o dani z pridanej hodnoty“). Konštatoval, že žalovaný svojím rozhodnutím a procesným postupom ukrátil žalobcu na jeho právach v intenciách ustanovenia § 247 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku.

Žalobca poukázal na to, že správca dane krátil žalobcovi odpočet DPH za reklamnú a propagačnú činnosť od spoločnosti CETIS s.r.o. v sume 6 400 eur. Správca dane krátil žalobcovi odpočet DPH od spoločnosti CETIS s.r.o. na základe odpovede dožiadaného správcu dane. Dožiadany správca dane v odpovedi uviedol, že: daňový subjekt CETIS s.r.o. zásielky správcu dane nepreberal; bývalý konateľ spoločnosti neprevzal predvolanie na výsluch svedka - zásielka sa vrátila s poznámkou: adresát neznámy; súčasný konateľ spoločnosti CETIS s.r.o. neprevzal zásielku správcu dane v odbernej lehote; podľa informácií správcu dane spoločnosť vystavovala faktúry bez vykonania fakturovanej činnosti a správca dane spochybnil sídlo spoločnosti. Žalobca v tejto súvislosti uviedol, že správca dane dostatočne nezistil skutkový stav veci, nakoľko neuskutočnil výsluch konateľa spoločnosti CETIS s.r.o., čo aj sám priznal. Uviedol, že nemožno pripísať na ľarchu žalobcu, že sa správcovi dane nepodarilo predvolať konateľa spoločnosti CETIS s.r.o. na výsluch. Správca dane mal dať svedka predviesť za asistencie polície. Je to práve daňový úrad, ktorý ako štátny orgán disponuje štátno-mocenským donucovacím mechanizmom a je v jeho kompetencii svedka predvolať, resp. v prípade neúspešného pokusu o predvolanie svedka predviesť za asistencie polície. Žalobca ďalej uviedol, že dodávateľ žalobcu spoločnosť CETIS s.r.o. je riadne registrovaná v príslušnom obchodnom registri a žalobca si nemá ako overiť bezúhonnosť obchodného partnera. K spochybneniu sídla spoločnosti CETIS s.r.o. správcom dane, žalobca uviedol, že podľa výpisu z obchodného registra je zrejme, že spoločnosť sídlo má. Skutočnosť, či sa v sídle spoločnosti prijímajú rozhodnutia, či je sídlo spoločnosti len administratívne alebo faktické, či je nutné, aby sa k zapísaniu sídla spoločnosti do registra predkladal aj súhlas stavebného bytového družstva a vôbec celá problematika súvisiaca so sídlom spoločnosti tak, ako je uvedená v napadnutom rozhodnutí, nijako nesúvisí so skutočnosťou, či bola, alebo nebola služba žalobcovi poskytnutá. Žalobca poukázal na to, že dožiadany Daňový úrad Žilina uviedol, že spoločnosť CETIS s.r.o. vystavovala faktúry bez vykonania fakturovanej činnosti, pričom toto tvrdenie nijakým spôsobom nepreukázal. Konštatoval, že žalobca za dodanú službu uhradil fakturovanú sumu v hotovosti L. I.. Žalobca ďalej uviedol, že správca dane nevykonaním výsluchu konateľa spoločnosti CETIS s.r.o. nemohol zistiť a preukázať, na základe akého právneho titulu bol L. I. oprávnený preberať finančné prostriedky za spoločnosť, pričom správca dane bol v zmysle § 46 ods. 5 Daňového poriadku povinný informovať žalobcu v čom spočívajú jeho pochybnosti o správnosti, pravdivosti alebo úplnosti dokladov predložených daňovým subjektom alebo o údajoch v nich uvedených. Konštatoval, že zistenia správcu dane nie sú podložené relevantnými dôkazmi, ide iba o domnienky a tvrdenia správcu dane, a preto žalobca považuje rozhodnutie správcu dane a tým aj rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nedostatočne zistený skutočný stav veci.

Žalobca v podanej žalobe ďalej uviedol, že správca dane vykonal 4 miestne zisťovania v spoločnostiach vlastníacich alebo prenajímajúcich reklamné plochy (billboardy), pritom vo väčšine prípadov de facto nešlo o miestne zisťovania, ale o ústne pojednávania, pretože výsluch svedkov bol realizovaný vo forme otázok a odpovedí. Poukázal na to, že z miestnych zisťovaní boli vyhotovené zápisnice, ktoré obsahujú vyjadrenia zástupcov spoločností, a z ktorých je zrejme, že im boli kladené otázky. Zápisnice obsahujú prehlásenie osoby zastupujúcej konkrétnu spoločnosť, z ktorého je zrejme, že odpovedá na otázku položenú správcom dane. Žalobca v tejto súvislosti poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k.: 20S/47/2011 zo dňa 06.12.2011, v ktorom súd uzavrel, že fyzické osoby nepodávali vysvetlenia v rámci miestneho zisťovania, ale boli vypočúvaní ako svedkovia. Žalobca konštatoval, že daňové orgány porušili § 45 ods. 1 písm. e/ Daňového poriadku, podľa ktorého má kontrolovaný daňový subjekt právo klásť predvolaným svedkom otázky pri ústnom pojednávaní. Žalobca považoval zápisnice z miestneho zisťovania za dôkazy získané v rozpore so zákonom, na ktoré nie je možné prihliadať.

Ďalej poukázal na to, že správca dane sa nevysporiadal ani so skutočnosťou, že odberateľom v tomto prípade mohla byť tretia strana, ktorá pre účely dosiahnutia čo najlepšej ceny, mohla objednať reklamné plochy pre dodávateľov žalobcu. Žalobca poukázal na to, že správca dane v daňovej kontrole vykonal 4 miestne zisťovania (GRYF MEDIA, s.r.o., GRYF reklamné štúdio, s.r.o., Z., s.r.o. a R. Y. M. NUBIUM). V posledných dvoch miestnych zisťovaniach zápisnica obsahuje priame vyjadrenia vypočúvaného svedka, napriek tomu je formálne označená ako zápisnica z miestneho zisťovania. Podľa názoru žalobcu správca dane reálne vykonal ústne pojednávania o výsluchu svedkov, ktoré kamufloval ako miestne zisťovanie. Žalobca odkázal na ustanovenie § 3 ods. 6 zákona č. 563/2009 Z. z., podľa ktorého pri uplatňovaní osobitných predpisov pri správe daní sa berie do úvahy vždy skutočný obsah právneho úkonu alebo inej skutočnosti rozhodujúcej pre vyrubenie alebo vybratie dane.

V podanej žalobe žalobca ďalej uviedol, že v rámci výkonu daňovej kontroly predložil správcovi dane všetky potrebné listinné dôkazy a fotodokumentáciu súvisiacu s poskytnutými službami. Zdôraznil, že v prípade pochybnosti bol správca dane povinný vyzvať žalobcu, aby neúplné údaje doplnil, nejasnosti vysvetlil a nepravdivé údaje opravil a pravdivosť údajov riadne preukázal. Konštatoval, že správca dane však zmluvu, na základe ktorej bola služba poskytnutá nijako nespochybnil a faktúru neoznačil za neúplnú ani nevysvetlil, v čom spočívajú jeho pochybnosti. Žalobca považoval prvostupňové rozhodnutie a napadnuté rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné pre nezrozumiteľnosť a nedostatočne zistený skutkový stav v daňovej veci. Uviedol, že zo strany žalovaného a správcu dane došlo k porušeniu základnej zásady správy daní uvedenej v § 3 ods. 3 Daňového poriadku, podľa ktorej je správca dane povinný prihliadať na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

V podanej žalobe žalobca žiadal, aby predseda senátu podľa § 250c Občianskeho súdneho poriadku, odložil vykonateľnosť rozhodnutia žalovaného. Uviedol, že výkonom žalovaného rozhodnutia reálne hrozí žalobcovi závažná ujma spočívajúca v daňovej exekúcii vyrubeného rozdielu dane, keďže podanie žaloby nemá samo o sebe odkladný účinok na vykonateľnosť daňového rozhodnutia. Poukázal na to, že podľa znenia zákonného ustanovenia nie je nevyhnutné, aby žalobca preukázal, že ujma výkonom napadnutého rozhodnutia bezprostredne nastane, avšak vyžaduje sa preukázanie existencie hrozby závažnej ujmy. Uviedol, že v danom prípade hrozba závažnej ujmy nielen existuje, ale ak nebude odložená vykonateľnosť napadnutého rozhodnutia, výkonom rozhodnutia ujma reálne aj nastane. Žalobca pri zdôvodňovaní návrhu na odloženie vykonateľnosti napadnutého daňového rozhodnutia poukázal na uznesenie Krajského súdu v Žiline č. k.: 20S/62/2013 zo dňa 15.08.2013.

Žalovaný v písomnom vyjadrení zo dňa 21.07.2015 navrhol žalobu zamietnuť. Dôvody uvedené v tomto písomnom vyjadrení žalovaného korešpondujú s odôvodnením napadnutého rozhodnutia žalovaného. Žalovaný nad rámec odôvodnenia uvedeného v žalobe napadnutom rozhodnutí uviedol, že jednou zo základných zásad daňového konania je zásada zákonnosti. Podľa § 3 ods. 1 Daňového poriadku sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb. Konštatoval, že Daňový poriadok osobitne upravuje inštitút zisťovania alebo preverovania základu dane alebo iných skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane alebo vznik daňovej povinnosti daňového subjektu. Cieľom daňovej kontroly je preto zabezpečenie podkladov v súčinnosti s daňovým subjektom na zistenie, či si daňový subjekt svoje zákonom stanovené povinnosti splnil. Žalovaný uviedol, že posúdením celého rozhodnutia správcu dane, ako aj obsahu predloženého spisového materiálu dospel k záveru, že posúdenie skutkového stavu veci a prijaté závery o porušení citovaných ustanovení zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov boli vecne správne a sú v súlade tak s príslušnými ustanoveniami citovaného zákona, ako aj Daňového poriadku.

Súd v konaní podľa § 247 a nasl. O.s.p., po preskúmaní napadnutého rozhodnutia žalovaného a oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná.

Na pojednávaní súdu dňa 20. januára 2016 právny zástupca žalobcu nebol prítomný, pričom bol na pojednávanie riadne a včas predvolaný. Vzhľadom na tú skutočnosť, že právny zástupca žalobcu svoju neúčast' na pojednávaní neospravedlnil a nepožiadal z dôležitých dôvodov o odročenie pojednávania, preto súd prejednal vec v súlade s ustanovením § 250g ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti právneho zástupcu žalobcu.

Zástupkyňa žalovaného zotrvala na dôvodoch, ktoré sú uvedené v napadnutom rozhodnutí žalovaného, ako aj v písomnom vyjadrení žalovaného zo dňa 21.07.2015. Poukázala na to, že rozhodnutie správcu dane, ako aj žalovaného vychádza z dôkazov, ktoré sa nachádzajú v administratívnom spise a tieto rozhodnutia sú zákonné. Z uvedených dôvodov navrhla žalobu zamietnuť.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z. o správe daní (Daňový poriadok) a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 563/2009 Z. z.“), pri správe daní sa postupuje podľa všeobecne záväzných právnych predpisov, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a iných osôb.

Podľa § 3 ods. 3 zákona 563/2009 Z. z., správca dane hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti, pritom prihliada na všetko, čo pri správe daní vyšlo najavo.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z., daňový subjekt preukazuje

- a) skutočnosti, ktoré majú vplyv na správne určenie dane a skutočnosti, ktoré je povinný uvádzať v daňovom priznaní alebo iných podaniach, ktoré je povinný podávať podľa osobitných predpisov, 2)
- b) skutočnosti, na ktorých preukázanie bol vyzvaný správcom dane v priebehu daňovej kontroly alebo daňového konania,
- c) vierohodnosť, správnosť a úplnosť evidencií a záznamov, ktoré je povinný viesť.

Podľa § 24 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z., správca dane vedie dokazovanie, pričom dbá, aby skutočnosti nevyhnutné na účely správy daní boli zistené čo najúplnejšie a nie je pritom viazaný iba návrhmi daňových subjektov.

Podľa § 24 ods. 4 zákona č. 563/2009 Z. z., ako dôkaz možno použiť všetko, čo môže prispieť k zisteniu a objasneniu skutočností rozhodujúcich pre správne určenie dane a čo nie je získané v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi. Ide najmä o rôzne podania daňových subjektov, svedecké výpovede, znalecké posudky, verejné listiny, protokoly o daňových kontrolách, zápisnice o miestnom zisťovaní a obhliadke, povinné záznamy a evidencie vedené daňovými subjektmi a doklady k nim.

Podľa § 37 ods. 1 zákona č. 563/2009 Z. z., správca dane je oprávnený na účely správy daní a pri poskytnutí súčinnosti orgánom podľa osobitného predpisu vykonávať miestne zisťovanie aj mimo obvodu svojej územnej pôsobnosti.

Podľa § 37 ods. 2 zákona č. 563/2009 Z. z., miestne zisťovanie je činnosť správcu dane, v rámci ktorej vyhľadáva dôkazy, preveruje a zisťuje skutočnosti, ktoré sú potrebné na účely správy daní.

Podľa § 45 ods. 1 písm. e/ zákona č. 563/2009 Z. z., daňový subjekt, u ktorého sa vykonáva daňová kontrola (ďalej len „kontrolovaný daňový subjekt“), má vo vzťahu k zamestnancovi správcu dane právo klásť svedkom a znalcom otázky pri ústnom pojednávaní.

Podľa § 49 ods. 1 zákona č. 222/2004 Z. z. o dani z pridanej hodnoty (ďalej len „zákon č. 222/2004 Z. z.“), právo odpočítať daň z tovaru alebo zo služby vzniká platiteľovi v deň, keď pri tomto tovare alebo službe vznikla daňová povinnosť.

Podľa § 49 ods. 2 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z., platiteľ môže odpočítať od dane, ktorú je povinný platiť, daň z tovarov a služieb, ktoré použije na dodávky tovarov a služieb ako platiteľ s výnimkou podľa odsekov 3 a 7. Platiteľ môže odpočítať daň, ak je daň voči nemu uplatnená iným platiteľom v tuzemsku z tovarov a služieb, ktoré sú alebo majú byť platiteľovi dodané.

Podľa § 51 ods. 1 písm. a/ zákona č. 222/2004 Z. z., právo na odpočítanie dane podľa § 49 môže platiteľ uplatniť, ak pri odpočítaní dane podľa § 49 ods. 2 písm. a/ má faktúru od platiteľa vyhotovenú podľa § 71.

V správnom súdnictve súdy preskúmajú na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O.s.p.). Pre súdy je rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia; súd prihliadne len na tie vady konania pred

správnym orgánom, ktoré mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1, ods. 3 O.s.p.).

Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzí na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú, alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúvaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzuje, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis.

Krajský súd v Košiciach po oboznámení sa s administratívnymi spismi žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa k jednotlivým žalobným námietkam uvádza nasledovné:

K žalobnej námietke, že správca dane dostatočne nezistil skutkový stav veci, nakoľko neuskutočnil výsluch konateľa spoločnosti CETIS s.r.o., súd uvádza, že zo zistení miestne príslušného správcu dane vyplynulo, že bývalý konateľ spoločnosti CETIS s.r.o. W. K. neprevzal predvolanie na výsluch svedka, nakoľko zásielka sa vrátila s poznámkou: adresát neznámy. Súčasný konateľ spoločnosti CETIS s.r.o. B. O. neprevzal zásielku správcu dane v odbernej lehote a podľa zistení správcu dane súčasný konateľ nemá vedomosti o činnosti spoločnosti, bývalý konateľ na neho prepísal spoločnosť, bol trestne stíhaný a správcovi dane nie je známe, kde sa nachádza. Z uvedeného vyplýva, že správca dane neopomenul na tú skutočnosť, že má v konaní vypočuť aj konateľa spoločnosti CETIS s.r.o., pričom vykonal dostupné úkony za účelom predvolania svedka na výsluch. Keďže adresa konateľa spoločnosti CETIS s.r.o. nebola správcovi dane známa, čo vyplývalo z vrátenej zásielky s predvolaním na výsluch svedka, preto nebolo by možné dať predviesť svedka ani za asistencie polície tak, ako na to poukazoval žalobca.

K námietkam žalobcu, že spoločnosť CETIS s.r.o. je naďalej evidovaná v obchodnom registri, že má uvedené sídlo a nehnuteľnosť existuje, súd uvádza, že v danom prípade sa jednalo len o evidenčné údaje sídla tejto spoločnosti, nakoľko aj z dokazovania správcu dane vyplynulo, že na adrese sídla spoločnosti CETIS s.r.o. sa nachádzajú byty, pričom je potrebné uviesť, že tieto tvrdenia žalobcu o sídle spoločnosti CETIS s.r.o. nepreukazovali dodanie fakturovaných služieb touto spoločnosťou. Uvedené skutočnosti len potvrdzovali zistenia správcu dane o neuskutočení fakturovaných služieb tak, ako boli uvedené na faktúre. Zo zistení správcu dane taktiež vyplynulo, že spoločnosť CETIS s.r.o. nepodala daňové priznanie k daní z príjmov právnickej osoby za zdaňovacie obdobie rok 2011, podala priznanie len k dani z pridanej hodnoty za II. a III. štvrťrok 2011, pričom podľa informácií miestne príslušného správcu dane spoločnosti CETIS s.r.o., uvedená spoločnosť vystavovala faktúry bez vykonania fakturovanej činnosti (úradný záznam č. 9812401/5/3628715/2014/Baj zo dňa 25.07.2014 - daňová kontrola dane z príjmov právnickej osoby za rok 2011). Z uvedeného dôvodu považuje súd aj túto žalobnú námietku vo vzťahu k napadnutému rozhodnutiu žalovaného za neopodstatnenú.

Žalobca v prevažnej časti žaloby namietal, že zápisnice z miestneho zisťovania sú dôkazy získané v rozpore so zákonom, nakoľko sa jednalo o vypočutie svedkov, čím boli porušené jeho práva klásť svedkom otázku, v dôsledku čoho daňové orgány porušili § 45 ods. 1 písm. e/ Daňového poriadku, podľa ktorého má kontrolovaný daňový subjekt právo klásť predvolaným svedkom otázku pri ústnom pojednávaní.

K uvedenej žalobnej námietke súd uvádza, že zápisnice z miestneho zisťovania neobsahujú otázky a odpovede tak, ako to namietal žalobca v podanej žalobe. Zápisnice o miestnom zisťovaní obsahujú iba vyjadrenie príslušného konateľa zastupujúceho spoločnosť, v ktorej bolo miestne zisťovanie vykonané, a to k preverovaniu obchodných aktivít so spoločnosťami CETIS s.r.o. a JHPROFI, s.r.o..

Zo zápisníc o miestnom zisťovaní, ktorého sa zúčastnili daňové subjekty, a to spoločnosť Z. s.r.o. (zápisnica zo dňa 11.10.2013) a R. Y. M., NUBIUM (zápisnica zo dňa 16.10.2013) vyplýva, že zamestnanci správcu dane požiadali tieto daňové subjekty len o vyjadrenie, či v rokoch 2011 a 2012 poskytli akékoľvek reklamné služby pre spoločnosti JOFEX, s.r.o., JHPROFI, s.r.o. a CETIS s.r.o., resp. či tieto reklamné plochy prenajali iným objednávateľom. Spoločnosť Z. s.r.o. sa vyjadrila, že s vyššie uvedenými spoločnosťami nemala žiadne obchodné aktivity a R. Y. M., NUBIUM uviedol, že v rokoch 2011 a 2012 neposkytli uvedeným firmám reklamné služby. V tejto súvislosti je preto neopodstatnená

aj námietka žalobcu, že k objednaníu reklamnej plochy mohlo dôjsť treťou stranou, pretože majitelia reklamných plôch by o týchto skutočnostiach (kto bude mať umiestnenú reklamu) mali mať vedomosť a byť treťou stranou informovaní a nemali by dodatočne zisťovať ako sa tieto reklamy dostali na ich billboardy.

Súd považuje za potrebné uviesť, že z obsahu dožiadania správcu dane a ani z obsahu zápisníc o miestnom zisťovaní nevyplýva, žeby správca dane úmyselne dožiadanim o miestnom zisťovaní chcel tento úkon zameniť s výsluchom svedka. Že zo strany správcu dane nešlo o úmyselnú simuláciu s iným úkonom, svedčí okrem iného aj to, že zápisnice z miestneho zisťovania nemajú znaky zápisníc z vypočutia svedkov. V tejto súvislosti súd poznamenáva, že v zmysle § 24 Daňového poriadku je v kompetencii správcu dane pri aplikovaní základných zásad daňového konania určiť spôsob dokazovania. Pokiaľ žalobca v podanej žalobe poukázal na rozsudok Krajského súdu v Žiline č. k. 2S/47/2011 je potrebné uviesť, že v uvedenom prípade sa závery správcu dane, ako aj žalovaného, vecne netýkajú záverov uvedených v rozsudku Krajského súdu v Žiline, pričom tunajší súd žalobcom citovaným rozsudkom nie je viazaný. Z uvedených dôvodov považuje súd aj žalobnú námietku týkajúcu sa zápisníc z miestneho zisťovania ako dôkazov získaných v rozpore so zákonom, za neopodstatnenú.

Súd v konaní žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa nezistil takú vadu, ktorá by mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.), v dôsledku čoho nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa alebo ich postup nie je v súlade so zákonom. Zároveň je potrebné uviesť, že v daňovom konaní, v ktorom sa podľa zákona kladie dôraz na záujem štátu, resp. záujem verejný, na riadnom plnení daňovej povinnosti, čo je zákonom uložená a ústavne podložená poplatková povinnosť voči štátu, platí nie len obvyklá procesná zásada voľného hodnotenia dôkazu, ale aj zásada prejednávacia. Je povinnosťou daňového subjektu preukázať všetky tvrdené skutočnosti, pričom správca dane tieto dôkazy len vykonáva. Prijaté závery správneho orgánu prvého stupňa, ako aj žalovaného, v tomto prípade možno považovať za súladné s ustálenou judikatúrou Ústavného súdu Slovenskej republiky.

Pretože rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa sú v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami, súd žalobu podľa § 250j ods. 1 O.s.p. zamietol.

Žalobca v konaní úspešný nebol, preto mu súd nepriznal právo na náhradu trov konania (§ 250k ods. 1 O.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Najvyšší súd SR v Bratislave prostredníctvom Krajského súdu v Košiciach, a to písomne v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p., konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.